

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 9 mars 1943 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om ersättning för olycksfall i arbete åt flottningsarbetaren J. A. Gustavssons änka och minderåriga barn.

I en inom andra kammaren under nr 79 väckt motion, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, hemställer herr *Jansson* i Kalix, att riksdagen måtte besluta, att olycksfallsersättning efter vanliga grunder skall utbetalas till flottningsarbetaren *J. A. Gustavssons* efterlevande maka samt till deras minderåriga barn, utan hänsyn till att preskriptionstiden gått till ända.

I fråga om motiveringen för ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Över förevarande motion har utskottet i vederbörlig ordning införskaffat utlåtande från *riksförsäkringsanstalten*, som anfört följande:

Såsom av motionen framgår drabbades *Gustavsson* den 23 september 1930 av olycksfall i arbete och ådrog sig därvid en skada i huvudet. På grund av olycksfallet utgav riks-försäkringsanstalten sjukpenning för tiden från och med den 24 september till och med den 4 december 1930, vilken sistnämnda dag *Gustavsson* enligt ett den 11 december 1930 av doktor *W. Behrman*, Kalix, utfärdat läkarintyg var återställd utan men av olycksfallet. Vidare utgav anstalten den 2 mars 1931 ersättning för läkarvård och läkarintyg på grund av olycksfallet enligt en av nyssnämnde läkare utställd räkning.

Sedan därefter från doktor *Jonas Kallander*, Kalix, den 6 mars 1942 till riks-försäkringsanstalten inkommit vissa handlingar, i vilka meddelats, att *Gustavsson* avlidit den 25 januari 1942 till följd av hjärnsjukdom, förklarade anstalten genom beslut den 10 april 1942, att enär intet förekommit i ärendet, förrän de av doktor *Kallander* insända handlingarna inkommo till anstalten, funne anstalten rätten till ytterligare ersättning på grund av olycksfallet den 23 september 1930 jämlikt kungl. förordningen den 4 mars 1862 om tioårig preskription och om kallelse å okända borge-närer vara förverkad. Efter anförda besvär fastställdes detta beslut av försäkringsrådet genom utslag den 25 september 1942.

I anledning av föreliggande motion får riks-försäkringsanstalten erinra om vad statsrådet och chefen för socialdepartementet anfört i proposition nr 23 till innevarande års riksdag angående ersättning i visst fall i anledning av olycksfall i arbete. Statsrådet anför därvid, bland annat, att enligt stadgad praxis är en fordran, som grundas på lagen om försäkring för olycksfall i arbete, underkastad preskription. Skäl kunna dock stundom föreligga att, trots att en sådan fordran blivit preskriberad, utgiva ersätt-

ning av statsmedel i anledning av olycksfallet. En ansökan om sådan ersättning synes nämligen böra bifallas i fall, då det måste anses vara särskilt obilligt gentemot den skadade, om han bleve utan varje ersättning. En förutsättning för utgivande av ersättning måste uppenbarligen jämväl vara, att det icke föreligger någon tvekan om att den yppade skadan förorsakats av det olycksfall, om vilket är fråga. Med hänsyn till det bedömande ur billighetsynpunkter, som sålunda bör ske, synes fråga om utgivande av ersättning i fall, då anspråket därpå preskriberats, böra prövas i varje särskilt fall.

Riksförsäkringsanstalten får ytterligare anföra, att anstalten funnit samband föreligga mellan det Gustavsson övergångna olycksfallet och den hjärnsjukdom, till följd varav denne sedermera avlidit. Riksförsäkringsanstalten skulle förty till de efterlevande utgivit ersättning enligt bestämmelserna i olycksfallsförsäkringslagen, därest omförmålt preskriptionshinder icke varit för handen.

Under återopande av vad sålunda anförts och då enligt riksförsäkringsanstaltens mening i förevarande fall sådana skäl föreligga, att ersättning av statsmedel må utgivas, får anstalten för sin del tillstyrka, att i förevarande fall Gustavssons efterlevande må beredas ersättning från dagen för dödsfallet den 25 januari 1942 motsvarande den, som skulle utgått enligt olycksfallsförsäkringslagen. Ersättningen torde lämpligen böra utbetalas av riksförsäkringsanstalten av det under tolfte huvudtiteln (efter den 1 juli 1943 femte huvudtiteln) uppförda anslaget angående statsverket åliggande av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av olycksfall i arbete m. m.

Utskottet. Med hänsyn till vad i ärendet förekommit och under hänvisning jämväl till den ståndpunkt utskottet intagit i sitt denna dag avgivna utlåtande nr 13, får utskottet tillstyrka det i motionen framställda förslaget. Utskottet hemställer förty,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion II: 79, må medgiva, att till flottningsarbetaren J. A. Gustavssons änka Signe Ingeborg Gustavsson och makarnas minderåriga barn må av det under tolfte huvudtiteln uppförda anslaget till statsverket åliggande, av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av olycksfall i arbete m. m. för tiden räknat från och med den 25 januari 1942 utbetalas ersättning med belopp, som, därest preskription ej mellankommit, skulle hava till dem utgått jämlikt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete.

Stockholm den 9 mars 1943.

På bankoutskottets vägnar:
HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 13.